

Regel, at Udgifterne fordeles mellem begge Parter. Naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) har meent, at man ved mit Underændringsforslag skulde begaae en Uretfærdighed, idet ikke begge Parter derved stilledes ganske lige, saa skal jeg dertil bemærke, at denne Indbending ogsaa rammer det Ændringsforslag, som han har været med at stille. Naar han saaledes foreslaaer, at Godseieren ubetinget skal afholde Omkostningerne ved den første Taxationsforretning, saa er dermed slaaet fast, at han selv erkjender, at Forretningen foretages saa afgjort til Fordeel for den ene Part, at det vilde være ubilligt at lade den anden Part deeltage i Udgifterne ved den, og jeg kan ikke indsee Andet, end at naar Godseieren forlanger Overtaxationsforretning, vilde det være urimeligt at lade Fæsteren deeltage i Udgifter til en Forretning, som foretages alene efter Godseierens Dnske. Jeg skal derfor tillade mig indstændig at bede det ærede Thing at stemme for dette mit Underændringsforslag, der, som sagt, for Overtaxationsforretningen kun fastholder den samme Grundtanke, som Forslagsstillerne have anseet for rigtig for den første Taxation.

J. N. Hansen: Som allerede anført af en af mine ærede Medforslagsstillere, gaaer det Ændringsforslag, vi have stillet til § 1, kun ud paa at gjøre det aldeles utvivlsomt og sikkert, at det er hele Loven af 19de Februar 1861 og ikke § 2 alene, der kommer til Anvendelse paa Fæstegodsset paa Samsø. Selv om dette nu isvrigt for Nogle maatte være klart nok, saa at disse Ændringsforslag ikke behøvedes, saa er der dog Andre, der frygte for, at Lovforslaget kunde efterlade Tvivl i saa Henseende, og vi ere derfor blevne enige om, at det vilde være heldigst, at det klart og bestemt blev indsat i Loven, hvad der maa ansees for at være det Rigtige. Hvad vort Forslag til § 3 angaaer, da er det begrundet i, at naar Paragrafen siger, at der bør tages Hensyn til den Betydning, som Besiddelsen af

Bygningerne m. v. har faaet gennem den særegne Afgang til at faae Fæste paa de tilhørende Jorber, som den „ifølge de paa Stedet udviklede Forhold“ har givet deres Eier, saa kan denne Afgang jo ogsaa være begrundet paa andre Maader end „ifølge de paa Stedet udviklede Forhold“, og derfor have vi fundet det rigtig, at disse Ord udgaae, hvad den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) heller ikke har havt Noget at indvende imod. — Forslaget til en ny § 4 er tilsvækkeligt begrundet af den samme ærede Rigsdagsmand. — Om de Forslag, der ere stilledes af den ærede Rigsdagsmand for Solbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og flere andre Medlemmer, er min Mening omtrent den samme som den, der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein). Naar det i det første Forslag foreslaaes, at det ikke alene skulde hedde „Bygningernes Eier“, men „Bygningernes og Tofstens Eier“, saa er det ganske vist rigtig, hvad der er anført derimod, at der er flere af disse Bygninger, hvortil der nu ikke er nogen Tost, idet Tosten paa flere Steder er gaaet over til at blive Have. Man har temmelig store Haver til forskjelligt af disse Bygninger, og naar man nu vilde beholde det gamle Ord „Tost“, medens der ikke er nogen Tost, saa vilde man let fremkalde Vanstueligheder. Der staaer ogsaa i § 3, hvor det nærmere er betegnet, hvad der menes: „Bygningerne med Grund og Haveplads“. Skulde derfor Ordet „Tost“ indføres paa det ene Sted, saa maatte det ogsaa indføres paa det andet Sted, da der ellers vil opstaae Forvirring. Jeg troer derfor, at det Sikreste og Retteste vil være at stemme imod dette Forslag. — Med Hensyn til det andet Forslag, der er stillet til § 1, om, at det, istedetfor at det hedder, at „Bygningernes Eiere efter hinanden have fæstet Jorden“, skulde hedde, at „Bygningernes Eiere efter hinanden have havt Afgang til at fæste Jorden“, da forekommer det mig ogsaa at være slettere, end hvad der staaer. Hvad vil det sige, at „have havt Afgang til“?